षट्पंचाशत्तमेमिथ्याऽभियोगेमणिमाहरत् कन्यांजांबवतःप्रापकृष्णःसत्राजितस्ततः १ पुत्रादिकामसौख्यस्यनिष्ठामुक्त्वाऽतिचंचलाम् अर्थस्यानर्थतामाहस्यमंतहरणादिना २ सत्यभामाजांबवत्योःविवाहप्रस्तावायस्यमंतकाख्यानमाह सत्राजितइत्यकारांतःक्वचिच्चतकारांतोऽप्यन्वयानुसारेणद्रष्टव्यः कृतापराधस्तच्छांतयेस्वयमेवोद्यमंकृत्वामणिनासहप्रादादिति ॥ १ ॥ २ ॥ भक्तस्यसत्राजितःसूर्यःस्वाम्यपिसखेवासीदित्यर्थः सचतुष्टस्तस्मैस्यमंतकंनाममणिंप्रादात् प्रीतःस्निग्धः ॥ ३ ॥ नोपलक्षितःसत्राजितोऽसावित्यविज्ञातः ॥ ४ ॥ दीव्यतेक्रीडते सूर्योऽयमितिशंकि

श्रीशुकउवाच सत्राजितःस्वतनयांकृष्णायकृतकिल्बिषः ॥ स्यमंतकेनमणिनास्वयमुद्यम्यदत्तवान् ॥ १ ॥ राजोवाच सत्राजितःकिमकरोद्ब्रह्मन्कृष्णस्यकिल्बिषम् ॥ स्यमंतकःकुतस्तस्यकस्माद्दत्तासुताहरेः ॥ २ ॥ श्रीशुकउवाच आसीत्सत्राजितःसूर्योभक्तस्यपरमःसखा ॥ प्रीतस्तस्मैमणिंप्रादात्सूर्यस्तुष्टःस्यमंतकम् ॥ ३ ॥ सतंबिभ्रन्मणिंकंठेभ्राजमानोयथारविः ॥ प्रविष्टोद्वारकांराजंस्तेजसानोपलक्षितः ॥ ४ ॥ तंविलोक्यजनादूरात्तेजसामुष्टदृष्टयः ॥ दीव्यतेऽक्षैर्भगवतेशशंसुःसूर्यशंकिताः ॥ ५ ॥ नारायणनमस्तेऽस्तुशंखचक्रगदाधर ॥ दामोदराराविंदाक्षगोविंदयदुनंदन ॥ ६ ॥ एषआयातिसवितात्वांदिदृक्षुर्जगत्पते ॥ मुष्णन्गभस्तिचक्रेणनृणांचक्षूंषितिग्मगुः ॥ ७ ॥ नन्वन्विच्छंतितेमार्गंत्रिलोक्यांविबुधर्षभाः ॥ ज्ञात्वाऽद्यगूढंयदुषुद्रष्टुंत्वांयात्यजःप्रभो ॥ ८ ॥ श्रीशुकउवाच निशम्यबालवचनंप्रहस्यांबुजलोचनः ॥ प्राहनासौरविर्देवःसत्राजिन्मणिनाज्वलन् ॥ ९ ॥ सत्राजित्स्वगृहंश्रीमत्कृतकौतुकमंगलम् ॥ प्रविश्यदेवसदनेमणिंविप्रैर्न्यवेशयत् ॥ १० ॥

ताःसंतःकथयामासुरिति ॥ ५ ॥ सूर्यंनमस्कारार्थमागतंकल्पयित्वोद्रिक्तभक्तीनां संबोधनानिनारायणेत्यादीनि ॥ ६ ॥ गभस्तिचक्रेणरश्मिजालेनमुष्णन्प्रतिघ्नन् तिग्मास्तीक्ष्णागावोरश्मयोयस्यसः ॥ ७ ॥ नचेदमघटमानमित्याहुः नन्विति अन्विच्छंतिमृगयंते अजःसूर्यः ॥ ८ ॥ बालानामज्ञानांवचनम् ज्वलन् विद्योतमानः ॥ ९ ॥ कृतानिकौतुकेनोत्सवेनमंगलानियस्मिन्तत् विप्रैःकृत्वा ॥ १० ॥